

În starea noastră de cădere, suntem incapabili să judecăm corect pe fratele nostru. Nu fiți atât de siguri că fratele vostru se înșală. Nu-l judecați! Dificultatea de a colabora cu altul provine totdeauna dintr-o lipsă de rugăciune și de iubire.

Dacă nu căpătăm sensul slujirii celui alt, viața noastră va fi inutilă. Dacă dorim să regenerăm natura noastră, să devenim după asemănarea lui Dumnezeu, dorința de a-l sluji pe celălalt trebuie să domine viața noastră. Slujirea celui alt are o forță de mântuire infinit mai mare decât orice teorie teologică. Noi trebuie să murim nouă înșine pentru ca ceilalți să trăiască. Hristos a spus: Nu vă

temeți că vă veți pierde sufletul în această slujire! Cel care slujește altuia, își salvează sufletul pentru viața veșnică.

Rogu-vă, iubiții mei frați și surori, întipăriți-vă și amintiți-vă până în sfârșitul vieții voastre: sarcina noastră este în toată vremea a ne smeri. Pentru aceasta Domnul a spus: Cel ce se smerește pre sine înălța-se-va. Dar a ridica, singur Dumnezeu poate să facă. Altfel se va întâmpla contrar închipuirilor noastre: atunci când vom crede că zburăm către Dumnezeu, în realitate rămânem pe loc... Iar dacă nu vom trăi în închipuire, atunci Domnul Însuși va veni la noi.

Sursa: pemptousia.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 2 martie	18:00	Sfântul Maslu
Joi 4 martie	18:00	Cateheză: Cultura și Ortodoxia
Sâmbătă 6 martie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Sâmbăta morților – Moșii de iarnă
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 7 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminică Înfricoșătoarei judecăți (a Lăsatului sec de carne)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

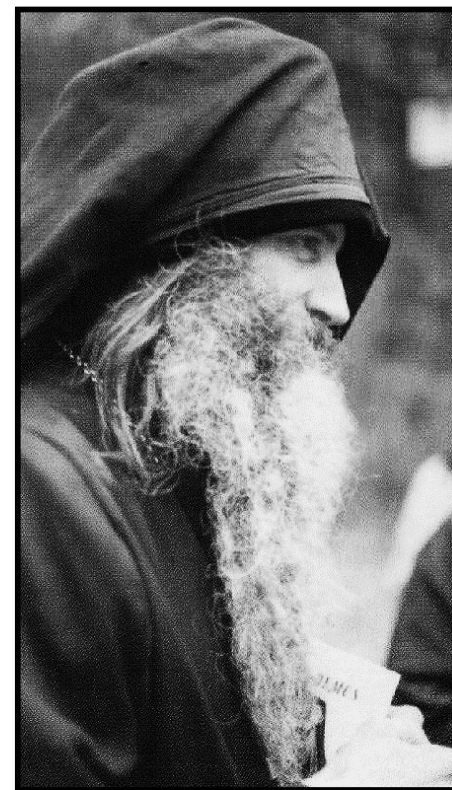

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dragostea nu este despre tine însuși, ci este întotdeauna despre celălalt.” – Schiarhimandritul Ioachim Parr

Nr. 379 / 28 februarie 2021

DISTRACTIA ATÂT DE GOALĂ DE SENS

PARTEA A II-A

Este bine știut faptul că educația tinerilor de astăzi, mai ales în America, nu reușește să provoace un răspuns adecvat față de cele mai înalte expresii ale artei, literaturii și muzicii umane. Ca urmare, tinerii se formează la întâmplare, sub influența televiziunii, a muzicii rock și a altor manifestări ale culturii (sau mai degrabă ale anticulturii) actuale; din pricina acestei stări de fapt, dar și ca urmare a ei - și mai ales din pricina absenței oricărei idei conștiente la părinți și profesori despre ceea ce este viața creștină și despre cum ar trebui să fie crescut un tânăr din acest punct de vedere - sufletul celor ce supraviețuiesc anilor tinereții este cel mai adesea un deșert emoțional, vădind în cel mai bun caz lipsuri în ce privește atitudinile funda-

IEROMONAHUL SERAFIM ROSE

1934 – 1982

SFÂNTA MĂNĂSTIRE PLATINA
MUNȚII STÂNCOȘI, SUA

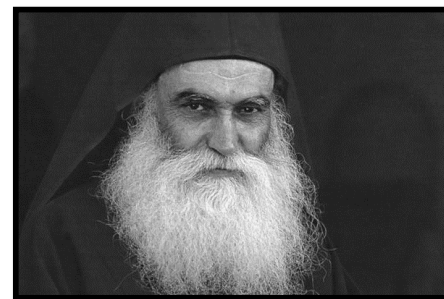
mentale față de viață, socotite odinioară firești și indispensabile.

Puțini mai sunt în stare astăzi să-și exprime limpede emoțiile și ideile și să se confrunte cu ele în mod matur; cei mai mulți nu știu nici măcar ce se întâmplă înăuntrul lor. Viața lor se împarte în mod artificial între muncă (și prea puțini sunt în stare să pună partea lor cea mai bună, să-și pună inima în ea, fiindcă este «doar pentru bani»), joacă (în care mulți văd «adevăratul sens al vieții»), religie (de obicei, nu mai mult de un ceas sau două pe săptămână) și așa mai departe, fără vreo unitate care să dea sens întregii vieți. Foarte mulți, găsind că viața de zi cu zi este nesatisfăcătoare, încearcă să trăiască într-o lume fantastică pe care și-o creează singuri (și în care caută să facă loc religiei). Iar unificatorul întregii culturi moderne este numitorul comun al adorării sinelui al cultului confortului, care ucide orice fel de viață duhovnicească. [...]

În zilele noastre, sublinia Părintele Serafim, principalul ingredient care lipsește din această armonie ideală a vieții omenești este ceea ce s-ar putea numi dezvoltarea emoțională a sufletului. Este un lucru nu direct duhovnicesc, dar care adeseori împiedică dezvoltarea duhovni-

cească. Este starea omului care, crezând că însetează după nevoințe și după o înaltă viață de rugăciune, abia dacă este în stare să răspundă la dragostea și prietenia omenească normală; căci „*de va zice cineva: Iubesc pre Dumnezeu, iară pre fratele său urăște, mincinos este; că cela ce nu iubește pre fratele său, pre carele l-a văzut, pre Dumnezeu, pre Carele nu L-a văzut, cum poate să-L iubească?*” (I In. 4, 20). La unii oameni defectul acesta există în formă extremă; însă, ca tendință generală, el este prezent într-o oarecare măsură la toți cei ce am fost crescuți în deșertul emoțional și duhovnicesc al vremurilor noastre.

Sursa: **Ieromonah Damaschin**, *Viața și lucrările Părintelui Serafim Rose*, Editura Sophia, 2005

STAREȚUL EFREM KATUNAKIOTUL

† 27 FEBRUARIE

1912 – 1998

COPĂCELUL FACE ROD

Cei mai mulți dintre închinătorii care vin la Katunakia mă roagă să le spun ceva. Atunci eu le spun: în douăzeci și patru de ore, afierosiți măcar o jumătate de oră pentru a spune rugăciunea. Să faceți aceasta la orice oră, dar mai de preferat la orele 10-11 noaptea. Să roștiți cu implorare, rugător: „Doamne lisuse Hristoase, miluiește-mă”.

Cultivați aceasta și veți vedea ce rod va face. De la jumătate de oră o vei spune apoi o oră, dar ia aminte ca în acel timp nici telefonul să nu sune, nici să spui: „A, această treabă trebuie să o fac acum” sau să te cuprindă somnul. Închide telefonul, termină-ți toate treburile și fă aceasta o jumătate de oră, nu mai

mult și vei vedea că acest copăcel pe care îl plantezi acum mâine-poimâine va face rod.

Sursa: **Ieromonahul Iosif Aghioritul**, *Starețul Efrem Katunakiotul*, Editura Evanghelistos, 2004

SFÂNTUL SOFRONIE DE LA ESSEX

1896 – 1993

SENSUL SLUJIRII

Scopul pe care-l dăm vieții ne pătrunde în toate activitățile. Dacă, de exemplu, căutăm mai întâi să câștigăm bani, tot ceea ce facem decurge din aceasta. Munca, poziția socială, n-ar trebui să aibă nicio importanță în relațiile dintre persoane. Cel care-L iubește mai mult pe Dumnezeu, cel care se roagă mai mult, cel care se străduiește mai mult să păzească poruncile lui Dumnezeu, acela va fi mai aproape de Domnul. Aceasta este important. Totul, în viața noastră, are un sens spiritual. Să căutăm, deci, mai întâi, felul în care putem munci păstrând inima noastră, duhul nostru, mintea noastră în Dumnezeu. În viață nimic nu este banal, mic, nesemnificativ. Progresul nostru duhovnicesc depinde, în primul rând, de atitudinea noastră.